No. 2216 Zaterdag 26 Juni 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De achtste Internationale Arbeidsconferentie.

Mgr. Nolens bij acclamatie tot voorzitter gekozen na huldigende redevoeringen. — Zijn openingsrede.

Toen ter achtste Internationale Arbeidsconferentie te Genève de verkiezing van een voorzitter aan de orde werd gesteld, was de Belgische oud-minister van Justitie, die zijn land in den internationalen beheersraad van het Arbeidsbureau vertegenwoordigt, de eerste gedelegeerde, die Mgr. NOLENS voorstelde.

De heer MAHAIM zei, naar de correspondent van de Maasb. seinde, het volgende: De titels, die Mgr. Nolens bezit om den voorzitterszetel in te nemen, zijn zoo talrijk, dat ik niet kan beproeven ze op te sommen. Er is echter één titel, dien ik in de eerste plaats wil stellen, omdat deze mij persoonlijk zeer aan het harte ligt. Mgr. Nolens is niet een nieuweling in de zaak van den socialen vooruitgang. Hij is een der arbeiders van het eerste uur uit de Internationale Vereeniging voor de wettelijke bescherming der arbeiders, waar wij het genoegen en de eer gehad hebben zijn hooge gaven van geest en hart te waardeeren, waardoor hij de hoogachting en de sympathie veroverd heeft van allen, zelfs van hen, die zijn overtuigingen niet deelen.

Gij kent allen de groote hoedanigheden van Mgr. Nolens. Gij hebt hem hier aan het werk gezien, waar hij verschillende comissies reeds gepresideerd heeft. Staatsman van den eersten rang in zijn vaderland, zal Mgr. Nolens de reeks voorzetten van de eminente persoonlijkheden, die wij tot het voorzitterschap van deze conferentie geroepen hebben en hij zal de conferentie door zijn presidium eer aandoen.

Wat ons betreft, we zullen in hem eeren een staat, welks wetgeving zich op het peil van den modernen vooruitgang bevindt en in zijn persoon een democraat en een oprechten vriend van de sociale rechtvaardigheid.

Nadat deze candidaatstelling met luid applaus was toegejuicht, nam de Engelsche regeeringsvertegenwoordiger het woord om de candidatuur van Mgr. Nolens te ondersteunen.

WOLFE verklaarde dat het hem een bizonder voorrecht was de candidatuur van Z.Exc. Mgr. Nolens te ondersteunen. Mgr. Nolens is geen vreemdeling voor ons. De meesten van ons kennen hem en diegenen onder ons, die nog niet dat voorrecht hadden, zullen spoedig ontdekken, dat zooals van een Britsch staatsman eens gezegd werd, Mgr. Nolens leeren kennen is zijn opvoeding voltooien.

Overtuigd dat wij allen van zijn leiding voordeel zullen trekken en zeker er van, dat niemand van ons te oud is om te leeren en vooral uit zijn handen, richtte de Engelsche regeeringsvertegenwoordiger tot de conferentie de aanbeveling, Mgr. Nolens tot de hooge onderscheiding te roepen de arbeidsconferentie te presideeren.

Op Wolfe volgde de voorzitter van de werkgeversgroep, de hoogbejaarde Belgische werkgever CARLIER. Deze verklaarde zeer krachtig uit naam van de werkgeversgroep het voorstel te ondersteunen. Mgr. Nolens en wij, zei Carlier, kennen elkander sinds zeer langen tijd, en ik kan mij veroorloven het te zeggen: wij omringen hem met een eerbiedige sympathie. Het is reeds acht jaren geleden, dat wij gezamenlijk op het grondgebied der Vereenigde Staten aan land stapten om een taak te ondernemen, die sindsdien ons zwaarder en moeilijker is gebleken als wij toen dachten. Mgr. Nolens zal, zooals men terecht zei, op den voorzitterszetel eminent goede hoedanigheden meebrengen en het zij mij veroorloofd hieraan toe te voegen, dat het een gelukkig samentreffen is heden den voorzitterszetel te zien bestijgen door een dienaar van Hem, die, aan den keizer gevend wat hem behoort, ernaar gestreefd heeft onder de menschen den eeredienst van rechtvaardigheid, goedheid en waarheid te doen heerschen.

Ook deze woorden werden evenals die van Wolfe met luid applaus begroet.

De volgende gedelegeerde, die Mgr. Nolens aanbeval, was de voorzitter van de arbeidersgroep MERTENS, waardoor een derde Belg den lof van Mgr. Nolens zong. Zooals men schertsend in de couloirs der conferentie reeds zei: Men kan wel bemerken, dat het Nederlandsch-Belgische verdrag weldra zal in werking treden.

Mertens verklaarde te gelooven, dat hij de gevoelens van alle arbeidersvertegenwoordigers op deze conferentie vertolkte door de candidatuur van Mgr. Nolens voor het voorzitterschap te ondersteunen. Allen, die te Washington hebben deelgenomen aan den arbeid der internationale arbeidsorganisatie, kennen het werkzame aandeel, dat Mgr. Nolens hieraan genomen heeft. Wij weten, hoe menigmaal Mgr. Nolens de noodige preciseeringen in de discussies heeft weten aan te brengen. Wij kennen te gelijker tijd zijn verlangen om een duurzaam werk te verrichten. Om al deze redenen en nog om vele anderen, omdat wij ons heden herinneren, dat Mgr. Nolens zich werkdadig te Washington heeft ingespannen om de zaak, die toen de gedelegeerden der arbeiders daar verdedigden, te doen zegevieren, ondersteunt de arbeidersgroep warm zijn candidatuur.

Wij weten ook dat Mgr. Nolens in 1921 op de Internationale Arbeidsconferentie met andere regeeringsgedegeerden al het mogelijke gedaan heeft, opdat de arbeidersgroep voldoening kreeg en haar bedoeling de conferentie te verlaten niet in uitvoering zou behoeven te brengen. Wij hopen, dat Mgr. Nolens, die een zeer grooten invloed in zijn land bezit, weldra, wanneer hij met een nog verhoogd prestige en een nog verhoogd gezag in zijn land zal terugkeeren, daar een nieuwe poging zal doen om door zijn land de verschillende conferenties te doen ratificeeren, die wij sinds 1919 hebben aangenomen.

Ook deze rede ontving een applaus, evenals de daarop volgende van den regeeringsgedelegeerde van *Cuba*, AGUERO Y BETHANCOURT, die verleden jaar met Mgr. Nolens op minder aangenamen voet had gestaan, in verband met Aguero's bemoeiallerij met de samenstelling der commissies. Aguero verklaarde niet in bijzonderheden te willen treden over de hoedanigheden, die Mgr. Nolens sieren. Alle gedelegeerden op deze conferentie hebben zijn adviezen vol wijsheid en ervaring en toch op zoo bescheiden wijze gegeven, kunnen waardeeren. Dientengevolge ondersteunt de delegatie van Cuba van ganscher harte de proclamatie van Mgr Nolens tot voorzitter der achtste Internationale Arbeidsconferentie. Zij wenscht den gedelegeerde van België geluk een dergelijke hoogstaande persoonlijkheid te hebben voorgesteld. Ik stel voor, aldus beëindigde Aguero, Mgr. Nolens bij acclamatie tot voorzitter der conferentie te kiezen.

Na deze woorden van lof had ARTHUR FONTAINE, voorzitter van den beheersraad, niet anders meer te doen dan Mgr. Nolens bij acclamatie gekozen te verklaren en hem te verzoeken den voorzitterszetel te willen innemen.

Nieuw langdurig applaus volgde, toen Mgr. Nolens door de zaal schreed en het voorzitterspodium besteeg, waar hij door Fontaine hartelijk werd welkom geheeten en de officieele personen, die daar zaten, o. a. de secr.-gen. ERIC DRUMMOND, en de vertegenwoordigers van de Zwitsersche en van de Geneefsche regeeringen zich haastten onzen landgenoot met de te beurt gevallen onderscheiding geluk te wenschen.

Ook de heer OUDEGEEST, die als ondervoorzitter van den beheersraad op het voorzitterspodium zat, wisselde met Mgr. Nolens een hartelijken handdruk.

De achste Internationale Arbeidsconferentie heeft op bijzonder warme indrukwekkende wijze den man geëerd die reeds voor de stichting nog van de Internationale Arbeidsorganisatie zich zoo groote verdiensten voor de zaak der internationale sociale wetgeving verworven had.

De openingsrede van Mgr. Nolens trok zeer de aandacht door zijn bijzonder interessante beschouwingen over de redenen, die er toe kunnen geleid hebben, dat de werkelijkheid ten aanzien van de internationale arbeidsorganisatie nog in heel wat opzichten afwijkt van het ideaal.

De openingsrede van Mgr. Nolens werd door de geheel gevulde zaal in de grootste stilte en opmerkzaamheid aangehoord omdat, iedereen gevoelde, dat hier iemand aan het woord was, die met groote kennis van zaken en liefde voor het ideale doel der internationale arbeidsorganisatie op de helaas bestaande tekortkomingen wees en in menig opzicht een middel tot verbetering noemde.

Met bijzonder applaus werden begroet zijn woorden, dat een staat niet lid kan zijn van den Volkenbond en de internationale arbeidsorganisatie zonder door het feit van dit lidmaatschap zelf zijn eigen souvereiniteit eenigzins aan te tasten.

Met algemeen applaus werden begroet de slotwoorden van de rede van Mgr. Nolens, aldus luidende: „Moge deze conferentie met de onontbeerlijke hulp van de Almachtige bijdragen tot den vooruitgang van den socialen vrede en gerechtigheid en tot de verhooging van het welzijn van hen, die bij dit streven de eerste belanghebbenden zijn: de wereld der arbeiders."

In de namiddagzitting der conferentie werden tot de vice-voorzitters gekozen: voor de regeeringsgroep Aguero (Cuba); voor de werkgeversgroep Hodac (Tsjecho-Slowakije); en voor werknemersgroep Müller (Duitschland).

De verschillende groepen op de conferentie hebben zich als volgt geconstitueerd: president der regeeringsgroep Sokal (Polen), president der werkgeversgroep Carlier (België); en president der werknemersgroep Mertens (België).

De beheersraad van het Internationale Arbeidsbureau heeft besloten een internationale deskundigenconferentie bijeen te roepen voor het uitwerken van conventies betreffende de bescherming van inboorlingen tegen de uitbuiting van hun arbeid.

De raadszitting werd voor het eerst gehouden in de raadszaal van het nieuwe gebouw die een voornamen indruk maakte en waar vooral bewonderd werden de geschenken van de regeeringen van Engeland, Frankrijk en Nederland, onderscheidenlijk prachtig houtwerk, mooie gobelins en een zeer fraai schilderij van Ferdinand Bol.

Ellen Forest over Roomsche Cultuur.

De bekende schrijfster en wereldreizigster Ellen Forest is het nieuwe Seminarie Hageveld op Heemstede wezen zien en daarover schrijft zij in „Het Schild". Wij noteeren uit dit artikel de volgende merkwaardige getuigenissen van iemand die niet-Katholiek is.

Ik„ ben niet Roomsch, dus was de voorgeschiedenis van het gebouw, dat we gingen zien, mij vreemd. Die wil ik ook niet in détails weten. Voor mij is, aan wat de Roomschen doen, maar één machtige drijfveer „geloof" en één benijdenswaardige grondslag „eenheid". Wij protestanten, protesteeren tegen die eenheid en noemen die „Roomsche Kuiperij." Alsof er bij ons geen kuiperij bestond, geen geknoei en intrigue. Laten we even aannemen, dat al, wat menschen beweren, menschelijke fouten heeft, dat er dus bij de Roomschen evengoed kuiperij kan zijn, als bij ons; alleen daar gaat alles om een ideaal en bij ons, helaas, om kleine persoonlijke belangetjes. En als we dan dat leerrijke woord gebruiken, éér we iets grootsch bewonderen, zit er dan niet meer „afgunst" in dan „afschuw" om wat we 'n kwaad meenen? Laten we even eerlijk de hand in eigen boezem steken en ruiterlijk bekennen: „wij zijn afgunstig op het resultaat van wat we critiseeren."

Over het seminarie zelve schrijft Ellen Forest:

„Een heelen middag hebben we er gedwaald en we hebben geleerd, wat eendracht kan, wat liefde vermag. Ik zou een lied willen dichten op de vlekkelooze reinheid van gangen, trappen en zalen, op den Pieter de Hoogschen glans en glorie der hypermoderne hygienische keuken! Hier werken geen menschen, hier werkt „liefde, toewijding, geloof."

Wie zei me laatst: „Als de Katholieken het heft in handen krijgen, gaan we terug tot de oer-toestanden." Och kom! Al te graag wordt dergelijke onzin geloofd. Ik zelf geloofde het toch. Maar één blik in de douche zaal van Nieuw Hageveld stelt u gerust. Wat 'n installatie! Van Amerikaansche perfectie! Stellig de beste, meest complete, meest up to date inrichting in ons land.

Ik zou alle roomsch-vijandigen wel willen wakker schudden, hun willen toeroepen; „Blijft niet volharden in uw middeleeuwsche vooroordeelen! Ziet wat ze doen en begrijp dat hier meer achter zit dan gij vermoedt. Wij hebben alleen kunnen bewonderen. Als ik jongen was, zou ik hier willen zijn, tusschen de werkende, denkende, biddende mannen. Zeg nu nooit dat het onderwijs er slecht is. Gaat eens zien naar die proefzaal van wis- en natuurkunde! Ziet eens wat daar van de allermodernste apparaten bijeen is! De boekerij is een diepe bron van alles en nog wat. Elke kamer (het zijn geen eenvoudige cellen, maar mooie, ruime frissche kamers), van de leeraren, heeft 'n eigen kleine boekerij, maar de groote, algemeene is ook voor hen de wel, waaruit ze putten.

Naast de traditie der kerk, leven hier de tradities der menschen. Nog, als in de middeleeuwen, zijn de priesters schatbewaarders van wat de menschheid wrocht.

En ze bewaren alles, niet als booze waakhonden, maar als vriendelijke mededeelzame verzamelaars, trotsch op hun schatten, die ze zoo graag laten bewonderen.

En menschen zijn het, menschen van vleesch en bloed, met menschelijke belangstelling en nieuwsgierigheid, naast hun stellige zekerheid omtrent God en zijn Beloften. Hier, bij hen die het stigma „onverdraagzaamheid" kenmerkt, geen zalvende, onnatuurlijke preektoon, géén: „Heer, ik dank u dat ik niet ben gelijk deze"... gedoe! Deze lieden hebben iets beters dan uiterlijk vertoon van „boven de gemeente te staan." Ze voelen geen behoefte aan 'n zalvende spreekwijs, ze kennen heiliger zalving dan die van menschenstem.

Ik heb Nieuw-Hageveld gezien en meer dan ooit ben ik overttuigd, dat deze menschen die zulke dingen tot stand brengen, de werkelijke dragers onzer beschaving zijn. Onze wereld is gekomen op een punt waarin „kiezen" is geboden. 't Is nu maar de vraag: „Wat wenscht ge voor onze wereld? Organisatie of desorganisatie, wording of verwording? Aan het eind van het touw staat aan den eenen kant zwart, aan den anderen rood. Wat daar tusschen ligt trekt vruchteloos rechts of links. Wij moeten kiezen. En wie wenscht nu ondergang of verwording? Hier geldt het woord: „Hoort niet (als ge daar tegen bent) naar mijn woorden, maar ziet naar mijn daden."

Die daden, door de eeuwen heen, behielden voor ons alle klassieken, alle handschriften, alle kunst. Die daden geven ons de schoone Gothische cathedralen, als juweelen gevat in de ketting, die is de weg welken de kruisridders gingen. Die daden gaven Toorop een waardig kader en zuiverden de literatuur.

En die daden bestreden pest en cholera, gaven hygiëne en scholen aan volken, die geen van beiden kenden, gaven mannen als Couvreur (China) Wieger en honderden anderen gelegenheid onbekende talen te bestudeeren.

Die daden houden nu de wereld nog eenigszins in bedwang, trachten de traditie hoog te houden, die wil dat een vrouw zich bedekt en niet in aanschijn de gelijke is van den man.

Hun daden zijn bewonderenswaard— zie Nieuw Hageveld!"

Berichten uit de Kolonie.

Eenige details uit ons havenbedrijf de K.W.I.M.

II.

D. *Bemanning aan boord en werklieden aan den wal.*

1. CURAÇAOSCHE EQUIPAGES.

Aan *alhier* thuisbehoorenden, die deel uitmaken van de vaste bemanning der schepen werd uitbetaald:

in *1925*	221.912 fl.
„ *1924*	215.907 „
„ *1923*	191.214 „

2. de KUSTPLOEGEN, die op de CO-LON-LIJN van Barbados tot Curaçao en terug en van Curaçao tot Puerto-Limon en terug; op de SURINAME-LIJN van Curaçao tot Suriname en terug en van C. tot Haïti en terug; ook kleine kustploegen, die op de Pacific-lijn bijna geregeld meevaren en ook kustploegen, die soms naar Maracaibo mee heen en terugvaren.

Aan deze kustploegen werd uitbetaald aan *gage* en *overwerkgeld:*

in *1925:*	164.658 fl
in *1924:*	157.508 „
in *1923:*	113.894 „

3. HET LOS WERKVOLK AAN DEN WAL (de havenarbeiders) bij het lossen en laden der schepen.

De kosten van *lossen en laden* beliepen over **1925**

voor LOSSEN	*aan den wal*	75.253 fl
„ „	*aan boord*	62.840 „
„ LADEN	*aan den wal*	39.771 „
„ „	*aan boord*	38.238 „

E. DE VERWERTE LADING.

Met het oog op de voorgenomen verbouwing van de *Westwerf*, is er het vorig jaar een overzicht samengesteld der op Curaçao *geloste* en *geladen* hoeveelheid goederen.

Dit overzicht geeft de volgende cijfers:

OVERSCHEEP-LADING		WAARVAN OVER DE WESTWERF
gelost	41.163 ton	22.825 ton
geladen	36.910 ton	20.373 ton
	78.073 ton	43.198 ton
LOCALE LADING		OVER WESTWERF
gelost	35.073 ton	7.575 ton
geladen	10.970 ton	599 ton
	46.043 ton	8.174 ton
Totaal verwerkt		over Westwerf
	78.073 ton	43.198 ton
	46.043 „	8.174 ton
	124.116 ton	51.372 ton

Uit de cijfers van **D** 3 en **E** blijkt dus, dat *per ton* het LOSSEN aan werkloon gekost heeft:

aan den wal $\frac{75.253}{41.163 + 35.073} = 0.98,7$

aan boord $\frac{62.840}{41.163 + 35.073} = 0.82.4$

fl. 1.81,1

en het LADEN *per ton*

aan den wal $\frac{39.771}{36.910 + 10.970} = 0.83,1$

aan boord $\frac{38.238}{36.910 + 10.970} = 0.79,8$

fl. 1.62,9

In deze cijfers zijn *alleen* begrepen de uur- en dagloonen, dus *niet* de salararissen van
werkchef, assistent-werkchef, en vaste voorlieden in weekloon.

Behalve werkloonen komen ook ten laste der lading
lichterhuur aan anderen betaald
exploitatie v. eigen lichters
„ v. motorbooten
opslagloon aan anderen betaald
exploitatie van de werf.

F. WATERVOORZIENING.

Uit *eigen* voorraad werd gedurende 1925 afgeleverd aan de schepen 2030 ton *ketelwater* (1924: 3824 ton) en 1255 ton *drinkwater* (vorig jaar: 1544 ton).

Onder *eigen* voorraad wordt verstaan, hetgeen hier door de schepen van de K. W. I. M. zelf wordt aangevoerd voor de reservoirs op de *Westwerf*, in 1925 nl. 1575 ton *drinkwater* en 30 ton *ketelwater*, hetgeen wordt opgevangen bij regen (in 1925 ongeveer 105 ton) en hetgeen van *Bonabista* en de *Hoop* met de lichters wordt afgehaald (in 1925: 2146 ton).

Steenkool. In 1925 bunkerden de schepen alhier 7.363 ton steenkolen (in 1924: 5891 ton).

Stookolie. In 1925 werd hier door de gezamelijke schepen der My gebunkerd 93.869 ton tegen 80.605 ton stookolie in 1924.

Van de gelegenheid om in de *Caracasbaai* stookolie te bunkeren werd door de schepen der K. W. I. M. geen gebruik gemaakt.

Onzen oprechten dank, aan den Heer MENKMAN die ons met de grootste welwillendheid deze gegevens verstrekte.

✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱

GETROUWD:

Rodolfo G. Coré

met Mejuffrouw

Teresa M. Jacob.

Curaçao, San Hosé

26 Juni 1926.

✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱

Een schrijven van het Doorluchtig Episcopaat aan den H. Stoel het aanblijven van den internuntius verzoekend.

Door het Doorluchtig Episcopaat van Nederland is aan den Heiligen Vader het volgende schrijven gezonden:

UTRECHT, 6 Mei 1926.

Heilige Vader,

De Aartsbisschop van Utrecht en de Suffragaan Bisschoppen zijn ten zeerste bedroefd, dat onze Koningin genoodzaakt is geweest, tegen Haar bedoeling, Haar Gezant bij den Heiligen Stoel terug te roepen, wegens een politieke stemming tengevolge van den haat van sommige andersdenkenden tegen den Katholieken godsdienst.

Opdat dus de verhoudingen met onze niet-Katholieke medeburgers niet nog slechter worden en de Kerk daardoor geen schade lijde, wagen wij het Uwe Heiligheid, die zich nog kort geleden jegens de Katholieken van Nederland zoo welwillend toonde, met aandrang te verzoeken, dat Zij zich alsnog gewaardige Haar Gezant, den Internuntius, bij ons te houden.

Moge God enz.

(w.g.) HENR. VAN DE WETERING,
Aartsbisschop.
A. J. CALLIER,
Bisschop van Haarlem.
L. J. A. H. SCHRIJNEN,
Bisschop van Roermond.
P. HOPMANS,
Bisschop van Breda.
A. F. DIEPEN.
Bisschop van 's-Hertogenbosch.

De Nieuwe Magister-Generaal der Dominicanen.

Op het Generaal-Kapittel der Dominicanen gehouden in het klooster te Ocaña in Spanje, is op de Vigilie van Pinksteren tot Magister-Generaal **der** Orde gekozen de Hoogeerw. Pater Dr. Bonaventura Paredes te Madrid.

Deze verkiezing komt niet onverwacht. Reeds bij de vorige generaalskeuze in 1916 was Pater Paredes reeds een van de meest genoemde candidaten, welk feit al aanwijst, dat de nieuwe generaal behoort tot de meest op den voorgrond tredende figuren in de Dominicaner-orde. Daarbij een man, die zoowel door zijn uiterlijke verschijning als door zijn buitengewone beminnelijkheid en sympathieken eenvoud bij het eerste gezicht iederen voor zich inneemt, en een die bogen kan op beproefde levenservaring en groote wereldkennis.

Dit verklaart dan ook dat pater Dr. Paredes reeds betrekkelijk op jeugdigen leeftijd geroepen werd tot de gewichtige vertrouwenspost van Provinciaal der groote Dominicanerprovincie van de Philippijnen, welke provincie zulk een omvangrijk wereldmissiegebied onder haar bestuur **heeft.**

Als provinciaal der Philippijnen resideerde Pater Paredes te Manilla. Na zijn aftreden als Provinciaal in 1904 keerde Pater Paredes wederom naar Spanje terug, waar hij benoemd werd tot rector van het groote studiehuis het Collegio Santo Thomas te Avilla. De laatste jaren was pater Paredes werkzaam te Madrid, waar hij in een der nieuwe wijken een kerk bouwde.

De Hoogeerw. Pater Bonaventura Paredes is thans 60 jaren oud, hij is doctor in de Philosofie, in de Letteren en het Burgerlijk Recht.

Mbd.

Begrooting van Suriname en Curaçao

Volgens „Korte-golf-bericht van 21 dezer zijn de begrootingen van Suriname en Curaçao in de Eerste Kamer zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Eindverslag van de Commissie van Rapporteurs over de ontwerpen van wet tot vastelling van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1926 (1) en van de Curacaosche begrooting voor het dienstjaar 1926 (3)

Verscheine leden waren van oordeel, dat het wel is waar wenschelijk zoude zijn met de eerst onlangs opgetreden Regeering van gedachten te wisselen aangaande het beleid, dat zij voornemens is te voeren ten aanzien van de bij deze wetsontwerpen betrokken gewesten, maar dat, nu het dienstjaar, waarvoor deze begrootingen zijn opgemaakt, reeds voor een zeer aanmerkelijk gedeelte is verstreken, het van héél weinig nut meer kan zijn, thans nog in beschouwingen dienaangaande te treden.

Aldus vastgesteld den 27sten Mei 1926
HAAZEVOET,
RINK.
POLAK.
DE VRIES,
MICHIELS VAN KESSENICH.

In dank ontvangen

van de firma S. E. L. Maduro & Sons, Agenten alhier, een drietal reclame-blaadjes met verschillende foto's van de luxueuze booten der *„Compañia Trasatlantica Española."*

Van den Heer J. E. VAN DER MEULEN, uitsluitend agent alhier van de *„Trio"* sigaren een fijn kistje *„Trio"* sigaren en een aschbakje als reclame voor dit merk sigaren.

Curacaosche Schouwburg Maatschappij.

Het publiek wordt hierbij bekend gemaakt, dat de trekking van de Loterij ten bate van het Nieuwe Theater, goedgekeurd bij Gouvernements-Beschikking No. 557 van 3 Juli 1925, plaats zal hebben **op Maandag den 28sten** *dezer, om 8.30 des voormiddags en zoo noodig op volgende dagen, in de zaal van den Kolonialen Raad.*

Curaçao den 15den Juni 1926.

H. J. C. Henriquez
Voorzitter

Manrique Capriles
Administrateur

2—2

Rondom ons werk.

„Recht door zee" orgaan van het *„Apostolaat der Zee"* schrijft:

Onze afdeeling Amsterdam, waarvan het secretariaat gevestigd is Marnixkade 39, zal binnenkort over 8 boekenkisten kunnen beschikken. Met leege kisten kunnen ze echter niets doen, daarom is de grootste zorg op het oogenblik om aan boeken te komen. Ze hebben er reeds een aardige collectie en het moet gezegd, hun ijver doet als 't ware wonderen. Regelmatig bezoekt een der bestuursleden de schepen, verspreidt ons weekblad en werft leden aan voor ons Apostolaat. De ijverige hoofdzelatrice zal er, ondanks teleurstellingen, onze Broederschap tot bloei brengen.

In Curaçao zijn ze bijzonder actief. Niet alleen wordt ons weekblad er op de schepen verspreid, maar ook het andere werk wordt stevig aangepakt. Het vorig jaar liepen 2400 diverse schepen de haven van Curaçao binnen, dit jaar zal het wel boven de 3000 zijn, het is dus van belang, dat daar gewerkt wordt. Een drietal artikelen over ons werk zijn in de volkstaal, het papiaments, in de bladen geplaatst. Ook de „Amigoe di Curaçao" bevatte een artikel. Een clublokaal voor zeelieden is spoedig gereed (Laten we 't hopen! Daarom alle handen in mekaar! *Red.*) en de zwarte Curaçaoërs krijgen in New-York, in St. Peter Claver's Seamans Rest, 5 Jefferson Avenue, Brooklyn, een tehuis.

Zoo juist komt van een onzer ijverige propagandisten bericht dat hij te Port au Prince op Haiti de zaak voor mekaar heeft gebracht. Ze begonnen er met goede lectuur en mogelijk komt er een clublokaal in orde.

Indien het een beetje wil, zal ons werk spoedig in New-York definitief georganiseerd zijn."

Donderdagavond werd ten huize van den Heer Veltman - Pietermaai de Curaçaosche afdeeling van het *„Apostolaat der Zee"* officieel opgericht.

Tot Voorzitter werd benoemd de Heer L. VELTMAN; tot Penningmeester, de Heer H. v. d. HOEVEN; tot Bibliotecaris en Hoofdzelateur, de Heer A. C. GOILO; en tot Secretaris de Heer M. A. FRAY; terwijl de Eerw. Pater I. VERRIET het geestelijk Adviseurschap op zich nam.

Als resultaat van de voorbereidende werkzaamheden valt te boeken, dat zich 35 personen als lid hebben opgegeven en 17 donateurs, terwijl dank zij medewerking van verschillende zijde, de afdeeling reeds een verzameling van ruim 300 boeken bezit. Ten spoedigste zal een begin worden gemaakt met het vervaardigen van boekenkisten, welke dan op de verschillende van hier vertrekkende booten zullen geplaatst worden.

Nog steeds houdt de Vereeniging zich voor boeken en andere steun aanbevolen.

Z. E. Kardinaal van Rossum, Beschermheer van het „Apostolaat der Zee.

Met de allergrootste voldoening ontving het algemeen secretariaat te Rotterdam onderstaand schrijven van Z. E. Kardinaal van Rossum, waarin Z. E. op bijzondere wijze zijn belangstelling toont in het streven, en als Beschermer ons Apostolaat voortdurend wil ter harte nemen.

Deze mededeeling zal vreugde brengen in de harten veler zeelieden. Meenen zij tot heden toe in geestelijk opzicht in zekere mate verstootelingen te zijn, thans hebben zij de bewijzen, dat het hoogste kerkelijk gezag zich hun lot bijzonder aantrekt.

Wij laten hier den letterlijken tekst van het schrijven volgen.

Aan het Bestuur van het „Apostolaat der Zee."

Het doel van het „Apostolaat der Zee" is zoo verheven en het nut dezer instelling zoo groot, dat Wij het Ons ten plicht rekenen deze noodzakelijke instelling naar best vermogen **te steunen.**

Niet alleen bevelen Wij haar dan aan, niet alleen willen Wij haar steunen door gebed, maar Wij willen ook als Beschermer der Vereeniging voortdurend hare belangen ter harte nemen.

Intusschen roepen Wij met vertrouwen door de voorspraak van de Sterre der Zee, Maria, Gods bijzonderen Zegen over de Vereeniging, over al hare leden en over degenen die haar steunen en helpen met aandrang af.

Rome, Paleis der Propaganda, Feest van St. Marcus 1926.

W. M. Kard. VAN ROSSUM.

Ons droogdok.

Het door de Scheepsbouwwerf Nieuwe Waterweg te Schiedam, in opdracht van de Curaçaosche Scheepvaart Mij gebouwde droogdok, heeft de reis aanvaard, gesleept door de sleepboot Roode Zee, van L. Smit & Co.'s Intern. Sleepdienst te Rotterdam.

Het dok is 287′ 5½″ lang, 76′ 6″ breed en 8′ 7″ hol, met een diepgang van ongeveer 3¼′, en heeft een lichtvermogen van 3000 ton.

Het is door vier havensleepbooten op stroom gebracht en aldaar door de sleepbooten Roode Zee, Hudson en Rozenburg overgenomen.

Om 12 uur was het convooi wel in zee. De Hudson assisteert nog mede de Noordzee over, waarna de Roode Zee alleen het dok over den 4200 mijl langen afstand zal sleepen.

Het commando berust bij kapitein Nils Persson.

In West-Indië ziet men met belangstelling de komst van het dok tegemoet, daar er in onze West nog geen droogdokken zijn, zoodat het in een lang gevoelde behoefte zal voorzien.

(*Recht door Zee*).

Het dok zal genaamd worden: *Koningin Wilhelmina-dok.*

Valsche bankbilletten.

Zondag l. l. traden twee vreemdelingen in de Punda, den winkel van den Heer Alfredo Leent binnen en vroegen om parfumerie, welke zij betaalden met een amerikaansche banknoot. Al dadelijk trok het de aandacht van A. L. dat deze banknoot buitengewoon dik was in vergelijking met andere. Daar hem dit eenigszins verdacht voorkwam, zeide hij de koopers dat het geld niet goed was.

Tegelijk wreef hij de z. g. banknoot eens stevig door zijn vingers en constateerde toen met alle zekerheid dat ze inderdaad valsch was.

Maar op het gezegde van L. dat het geld *valsch* was, hadden de twee vreemdelingen reeds de plaat gepoetst. L. ze achter na, totdat hij een politieagent ontmoette, wien het op het schreeuwen van L. „cohé, pak hem" gelukte een ervan te pakken te krijgen. De ander ging aanboord van de fransche boot, waarmede ze hier op denzelfden dag waren aangekomen.

Naar verluidt, is de een die gearresteerd is, een spanjaard.

Water-voorziening.

De „Isla" zorgt beter voor haar employés, als ons gouvernement voor zijn onderdanen.

Ter gemoetkoming in de thans heerschende water-schaarschte, rijdt op gezette tijden een truck met groot water-vat, waarop met groote letters geschilderd staat C. P. I. M. de stad door om aan haar employés die in de stad wonen, en die ook lijden door gebrek aan water, regenwater uit te deelen. Elke employé krijgt 2 blikken per dag.

Een alleszins prijzenswaardig initiatief, dat navolging verdient van de zijde van het Bestuur, vooral in de meer afgelegen wijken der stad, zooals b. v. Monteberde, waar het voor de bevolking dikwijls bijna onmogelijk is, zelf niet voor geld en goede woorden, water te krijgen voor de meest noodzakelijke levensbehoeften. Een weinig meer activiteit van de zijde van het Bestuur in dezen, zou zeker geen kwaad kunnen. Het Gouvernement heeft beschikking over voldoende watervoorraden, zoowel van Hato als van Buena Vista, terwijl het een niet te loochenen feit is, dat het particulier initiatief in zake watervoorziening geenszins toereikend is: zooals uit de klachten die ons dagelijks bereiken, overduidelijk blijkt.

Waarom dan de zaak niet eens flink aangepakt en ernstig ter harte genomen? Daar zijn zooveel klachten en redenen van ontevredenheid onder het publiek, in verschillende zaken, maar vooral in zake woninghuur en watervoorziening, om van andere niet te spreken, - en van den kant van het Bestuur is er zoo weinig activiteit merkbaar, dat men onwillekeurig den indruk krijgt, dat het Bestuur zich van al die klachten niets aantrekt.

Wie dat besturen wil noemen, het staat hem vrij, - wij niet.

Heeren van den Raad van Bestuur en van den Kolonialen Raad, laat uw stem eens hooren, het algemeen belang eischt het.

Stranding van de „Delft"

Een Dinsdag alhier ontvangen Korte-Golf-bericht uit den Haag, meldde, dat de *„Delft"* gestrand is bij Sta. Clara, doch dat de passagiers en bemanning allen in veiligheid zijn.

Volgens informaties van het Agentschap van de K. W. I. M. is het schip gestrand bij het eiland Sta Clara, in de Golf van Guayas.

Alle passagiers en de bemanning van het schip werden overgebracht naar Guayaquil (Ecuador).

Een bergingsschip is reeds ter plaatse gearriveerd en volgens ontvangen officiëel bericht, bestaat er zeer veel kans, dat de boot weer vlot zal raken. De reden van het ongeval is tot heden onbekend.

Onderzeeer K 13.

De „Korte-Golf" van 22 dezer seint uit Den Haag: „*Telegraaf* meldt: *Las Palmas* 21 Juni.

— De Nederlandsche onderzeeboot „K 13" is heden middag van hier vertrokken en heeft de reis naar Curaçao voortgezet.

Brand te La Guayra.

Zaterdag 12 Juni des morgen 6½ uur kwam de Venezolaansche bark *Ana Isolina*, kapitein Weber van Maracaibo, te La Guayra aan en zocht ligplaats bij *La Poza*. Terstond begon men met de lossing van de lading bestaande uit 1241 kisten gasoline, toebehoorende aan de *Lago Petr. Co.* en bestemd voor den Heer Celedoni Perez.

Bij zulke gelegenheden heeft men immer de vaste gewoonte elke kist goed na te zien, of niet een der blikken is lek geworden, gedurende de reis, in welk geval dat blik terstond ter plaatse zelf opnieuw gesoldeerd wordt.

Terwijl een der beambten bezig was een der lek geworden blikken te soldeeren, vatte door onvoorzichtigheid van den werkman dat blik vuur, dat zich onmiddelijk aan de geheele lading meedeelde.

Terstond begon men de kisten gasoline in het water te gooien; doch nu verspreidde zich het vuur over het water, zoodat in een oogenblik de zee met een onafzienbare laag vuur bedekt was.

De meeste schepen maakten hun trossen los en verwijderden zich van de kaden. Het scheelde maar heel weinig of ook de *Ana Isolina* had vlam gevat.

Alle autoriteiten der haven, beambten van de douane, van de *Harbour Corporation*, verleenden hulp.

Alle kooplui van de havenwijk stuurden hun eigen brandbluschapparaten. Het meeste succès bereikte echter het bluschapparaat, dat veel grooter kracht kan ontwikkelen, het eigendom van de *Caribbean Petr. Co.* zoodat met medewerking van alle krachten het vuur spoedig gebluscht werd.

Het gevaar voor uitbreiding van den brand was inderdaad zeer groot, daar vlak bij *La Poza* ook de opslagplaatsen van de kustvaart en groote voorraden van hout lagen.

Geen enkel persoonlijk ongeluk had gelukkig plaats.

Schipbreuk.

De golet *Ana Altagracia*, eigendom van den Heer Joviniano Pineda alhier, op weg naar *Cabimas*, aan het Meer van Maracaibo gelegen, heeft tegenover *Punta de Camacho* wat noordelijker dan Cabimas gelegen, schipbreuk geleden.

De kapitein van de petroleumtankboot *Paraguand* van de *Venezuela Gulf Oil Co*, die daar toevallig langs kwam, bemerkte, dat verschillende personen zich in een roeiboot trachtten te redden, en zette daarom met zijn tankboot daarheen koers en had het geluk de geheele bemanning, bestaande uit 9 personen op te pikken.

De kapitein van den *Ana Altagracia*, de Heer G. Arends, plaatste een wit licht, als waarschuwing voor scheepvarenden, op de kiel van de golet. Intusschen worden pogingen aangewend om de bark nog te behouden. Aldus een bericht in de *Nuevo Diario* van Caracas van 12 Juni ll.

Brand op de Isla.

Maandagavond, tusschen 7 en 8 uur ontstond er een kleine brand op de Isla. Door het snelle optreden van de brandweer, was men den brand spoedig meester. In den tijd van 10 minuten was alles weer kant en klaar.

S. S. Almelo.

Terwijl men aan boord van het S. S. *Amelo* bezig was een lichter te lossen, kwam plotseling een der hijsch-boomen naar beneden.

Gelukkig zijn er geen persoonlijke ongelukken te betreuren.

Correspondentie.

Aan K. — Hartelijk dank voor ontvangen brief.

Voor deze week echter reeds te laat. In het volgend nummer nog beter op zijn plaats.

Gele koorts.

Naar men ons bericht, heeft zich aan boord van de „*Van Rensselaer*" komende van Columbia, een geval van gele koorts voorgedaan. De lijder, een Duitscher van geboorte, stierf tusschen Puerto Cabello en La Guaira en werd voor La Guaira, 20 mijlen uit de kust in zee gelaten. Daar de boot niet aan den steiger mocht liggen, heeft hij zijn vracht in lichters moeten lossen.

Nader bericht men ons, dat, na gehouden consult van drie doktoren, het een dubieus geval van gele koorts was.

Oficieele berichten.

Lodewijk C. Janga is benoemd tot tijdelijk boschwachter 2de klasse op Bonaire.

De heer Ir. G. J. H. Molengraaff, Chef van den Mijnbouwkundigen dienst alhier is in activiteit hersteld en wederom belast met de waarneming van de betrekking van Directeur van Openbare Werken en de heer Ir. J. H. de Puy, toegevoegd aan den Chef van den Mijnbouwkundigen dienst op Curaçao is eervol ontheven van de verdere waarneming van de betrekking van Directeur van Openbare Werken.

Aan den tijd. seinwachter bij den seinpost in het Waterfort alhier Marcelino da Costa Gomez is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend en Enrique Cipriano Kusmus is tijdelijk benoemd tot seinwachter bij genoemden seinpost en tevens tijdelijk belast met de werkzaamheden van den gewezen seinwachter Spenser.

BUITENLAND.

Of de king dollar ook de wereld beheerscht!

Inderdaad. Hier sluit wel bij aan de opmerking, hoe koning dollar de wereld beheerscht, overheerscht.

Napoleon noemde eens Nederland een aanslibsel van Fransche rivieren, wat voor den klassieken goeden verstaander, die aan een half woord genoeg pleegt te hebber, boekdeelen spreekt.

Nu is het niet zoo ondenkbaar dat de groote Bonaparte school maakt en vroeg of laat een chauvinistisch Yankee de wereld modern-zakelijk gaat zien als een elk oogenblik op te eischen aan Amerika verhypothekeerd pand.

Het is algemeen bekend hoezeer het geld een rol, een zeer gewichtige, beslissende rol speelt in de politiek.

In veel sterkere mate dan de meesten wel zullen hebben gedacht. Want bleek dit vroeger meer openlijk, de tegenwoordige methoden van financieele transacties permitteeren een meer gecamoufleerd optreden.

Hoe deze twee: financiën en politiek, in nauw verband met elkander knnnen staan, wil ik hier bij één cijfer belichten, n. l. bij het cijfer van 199 millioen dollar alleen in het afgeloopen jaar aan z. g. Latijnsch Amerika voorgeschoten door Wallstreet.

In hoe sterke mate hierbij en hierachter politiek betrokken wordt geacht, zal ik ditmaal een ander laten uiteenzetten.

Ik herinnerde mij n. l. in verband met dit cijfer een hoogst belangwekkend artikel van den Washingtonschen correspondent van „De Maasbode, begin April in zijn blad gepubliceerd.

Aan dit artikel ontleen ik het volgende:

De Amerikaansche Merchants Association heeft nu, waarschijnlijk om de vriendschapsbanden tusschen beide Amerika's zoo nauw mogelijk aan halen", de Zuid-Amerikaansche pers 1) naar Washington uitgenoodigd, op het eerste „Pan-Amerikaansche Congres van journalisten," van 19 tot 23 April te houden. Tusschen de namen van de persbroeders, die reeds de uitnoodiging hebben aangenomen, vind ik bijv. vertegenwoordigers van Argentinië (van „La Nacion" en „El Diario", in Buenos Aires, en van bladen in Logos, Rosario, Santiago del Estero, La Plata, La Comuna en Lanus) van Chili („El Mercurio", in Antofagasta en in Santiago) van Brazilië (van bladen te San Paolo) van Columbia, Peru, Costa Rica, Ecuador, Guatamala, Honduras, en alle Centraal-Amerikaansche republieken. Verder een dertigtal gedelegeerden voor de Cubaansche pers, en voor die van Venezuela en de Amerikaansche eilanden van W. Indië.

19 landen zullen hier vertegenwoordigd zijn; alle onkosten worden door de Amerikaansche gastheeren betaald, terwijl trips naar New-York en andere groote steden in het Oosten op het program staan.

„'n Monster-reclame van de V. S. bij de Zuid-Amerikaansche pers," zou men in Holland mogen zeggen, — en terecht! Maar wat men nog niet weten zal, — het was erg, erg noodig!

De oppositie van Washington ten opzichte van het plaatsen van zekere leeningen voor Zuid Amerika in Wallstreet had in de laatste maanden niet weinig kwaad bloed en ... gepeperd-Spaansche satire in de Zuid-Amerikaansche pers verwekt. Koffie, nitraat, sisal en suiker vormen het leeuwen-aandeel van den export-handel van Z. Amerika naar de Ver. Staten; en nu hebben Zuid-Amerikaansche bladen er niet weinig den draak mee gestoken, dat een leening voor de nitraat-industrie, welke in New-York werd „afgewezen", binnen enkele uren door Amsterdam en Berlijn werd opgenomen.

Uncle Sam en Latijnsch Amerika.

Een paar weken later trachtte de staat Sao Paolo, in Zuid-Brazilië, een leening in Wallstreet, te krijgen — een 50.000.000 dollars ten behoeve van het Braziliaansch „Instituut voor de bescherming van koffiebelangen." Toen New-York niet erg happig scheen, had Sao Paolo zich tot Londen gewend en „in een half uur" zoo heet het, was de leening vijf maal overteekend!

Waarop de „Journal," in Rio de Janeiro, triomfantelijk uitroept: „Nu heeft de heer Hoover eens een goede les gekregen! Wij hadden het geld noodig voor onze koffie. Toen de Britsche regeering haar verbod tegen het plaatsen van buitenlandsche leeningen in de City (Londen) introk zat er voor Sao Paulo niets anders op dan van New York naar Londen terug te gaan. — Nooit te voren was er door Brazilië zulk een groote financieele operatie voor particuliere doeleinden aangegaan: want het „Instituut voor de bescherming van koffiebelangen" heeft met den staat van Sao Paolo niets uit te staan. De Vereenigde Staten, in haar poging om een stokje te steken vóór het plaatsen van die leening, heeft opnieuw getoond, hoe weinig ze de psychologie van buitendsche naties begrijpt, — in tegenstelling met Engeland. Amerika vreesde door de leening te zullen bijdragen tot het ophouden van hooge koffieprijzen. Nu is het een feit, dat koffie in Brazilië al héél weinig protectie genoten heeft, juist omdat Amerikaansche speculanten de prijzen maar willen wijzigen. Aangezien Brazilië de grootste koffie-producent is, kan niemand het kwalijk nemen, dat men nu in Brazilië eens in een betere positie wilde komen tot het regelen der koffie-prijzen, dan de New Yorker speculanten en tusschenhandelaren. Mr. Hoover wilde daar niets van hooren! Zoodat het resultaat werd, dat het méér-practische Engeland de menschen van Sao Paolo, van Rio Grande do Sul en van Minas Geraes definitief in staat stelde, hun koffie te planten en hun oogst in te halen met de zekerheid. dat hunne gewettigde winsten in hun eigen zak, inplaats van in de koffers der New Yorker importeurs komen.

Een andere noot wordt aangeslagen door „La Nacion", van Santiago, in Chili; die spreekt van „de economische en financieele blokkade van Washingion tegen de naties, welke grondstoffen van vitaal belang voor Amerika produceeren ... En ze zegt: „de regeering der Vereenigde Staten verbood het financiereen dat gebruikt kan worden voor het beschermen van zulke buitenlandsche producten als koffie, nitraat en sisal. Washington trachtte zoowel de koffie, als de nitraat-leening tegen te gaan. Beide werden direct, en zonder moeilijkheden, door Europa overgenomen. Londen zal nu een flinke poging doen, om New-Yorks groeiende financieele hegemonie over Zuid-Amerika, aan te vechten. Dat is welkom nieuws voor Z.-Amerika, dat voor den oorlog op de Britsche geldmarkt steeds goed terecht kon."

„Toen, gedurende vier opeenvolgende jaren, de koffie-planters hun product met verliezen moesten verkoopen" smaalt de „Nuevo Tiempo" van Columbia, „vonden ze toen eenige sympathie bij het Amerikaansche ministerie van handel (mr. Hoover's)? Vonden de suiker-planters medewerking? Neen. De slinger slaat nu terug. De commercieele en financieele overheersching der Vereenigde Staten als een natuurlijk gevolg van den oorlog verkregen, is langzaam aan 't verdwijnen, ten overstaan van Europa's groeiend herstel. De verbazende financieele campagne, door de Vereenigde Staten in Latijnsch Amerika gedurende de laatste jaren ondernomen, was er bijna in geslaagd, de oude zakenbanden tusschen Z.-Amerika en Engeland te verbreken. Panama, altijd achterdochtig ten opzichte van Onkel Sam, nam echter de Panama-indemniteit aan en gaf den Amerikanen zijn economische reorganisatie in handen. Peru, in de hoop eenig voordeel te behalen uit het Tacna-Arica-geschil, stond aan Amerikaansche firma's fabuleuze concessies toe. Venezuela en Boliviê sloten, onder medewerking van Washington, leeningen af, gaven concessies voor olievelden, en het oprichten van bankinstellingen. Brazilië riep Amerikaansche marinebouw-experten ter hulp en Amerkaansche instructeurs, voor het organiseeren van zijn vloot; Argentinië en Uruguay sloten in Wallstreet leeningen voor méér dan 300.000.000 dollar op schandelijk zware condities ....

„Nu, met het Pershing-fiasco in zake het Tacna-Arica-dispuut voor oogen, concentreert zich de opstand tegen Amerik's geld-overmacht opnieuw, — nog aangezet en geprikkeld door Mr. Hoover's „economische potitiek," die nota bene, maar altijd aandringt op de clausulen van „most favoured treatment and privilege", wanneer er handelsverdragen gemaakt moeten worden ...."

1) Het bezoek der Zuid-Amerikaansche journalisten, waarvan hier verder sprake zal zijn, is reeds achter den rug.

INSPECTIE-ONDERWIJS

EXAMENS.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in de kolonie Curaçao ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10den December 1921 (P. B. 1921 No. 79) zullen worden afgenomen in de maand **September 1926.**

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den

1sten Juli 1926 schriftelijk

aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs, onder overlegging van de bij de onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van een geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van ACHTTIEN JAREN hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleend het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Kolonialen Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van:

VIJF GULDEN voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der *vierde klasse*, en van het examen in gymnastiek, nuttige of fraaie handwerken;

TIEN GULDEN voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der *derde klasse* en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der derde of vierde klasse;

VIJFTIEN GULDEN voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in het 2de lid van artikel 27 en in het 2de lid van artikel 42 der onderwijsverordening 1907.

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de *De Curaçaosche Courant* bekend gemaakt zijn.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens te spreken elken ZATERDAG des morgens van **9** tot **12** uur op de Inspectie van het Onderwijs, Fort Amsterdam.

Curaçao, 22 Mei 1926.

De Inspecteur voornoemd,

5—5 P. J. J. v. d. BIESEN.